THIS PUBLICATION IS LINCENSED BY SECRETARY OF STATE OF CANADA.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. —— Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК II. Ч. 46. СУБОТА, 24. ЛИПНЯ 1920. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, JULY 24th, 1920. No. 46. VOL. II.

The Provincial Library City

Новинки.

СОВІТСЬКА АРМІЯ ЖЕНЕ ДАЛЬШЕ ПОЛЯКІВ.

Червоноармійці заняли Дубно.

БЕРЛІН, 23. липня. Вчерашний урядовий звіт з Москви, отриманий тут нині по бездротнім телеграфі, доносить про заняте совітськими військами твердині Дубно на Волині.

Большевики заняли Ґродно.

ВАРШАВА, 22. липня. — Польський комунікат, виданий в середу, сповіщає, що большевики заняли місто Ґродно, яке Поляки боронили всіма своїми силами.

Варшава в небезпеці.

Загрожене польській столиці стає поважнійше через поражку лівого крила польської армії. Від часу атаків большевиків на Вільно дня 14 липня польське ліве або північне крило було примушене приспішити свій відступ, і большевики наступали за відступаючими Поляками пересічно по 15 миль денно.

За три тижні Паляки відступили 180 миль.

За три тижні Поляки відступили від ріки Березини до ріки Немену, себто на віддалі більшій як 180 миль, в той час як віддаль межи Неменом і Вислою, яка пливе через Варшаву, є лише на 150 миль.

Передні сторожі совітської армії 11 миль від німецької границі.

БЕРЛІН, 22. липня. — Головна часть большевицької північної армії находить ся вже 54 милі від німецької границі, в той час як передні сторожі тої армії є 11 миль від німецької території.

В мілітарних кругах панує увірене, що Совіти будуть робити спроби увійти до Німеччини. Нині кружила поголоска, що 4 бриґади посували ся до Східної Прусії, однак се не було потверджено. Ґазети одобрують заяву міністра заграничних справ Сімонса, що аліянтським військам не дозволить ся перейти Німеччини.

Цивільне населене опускає Варшаву.

БЕРЛІН, 22. липня. — Наспівші тут сьогодня донесеня говорять, що цивільне населене Варшави почало евакуацію польської столиці.

Большевики женуть Поляків 25 кільометрів денно.

Польський фронт розлетів ся і большевицькі війська женуть відступаючих Поляків по 25 кільометрів денно.

Совітська армія перейшла галицьку границю.

ЛОНДОН, 22. липня. — Про дальші успіхи большевиків над Поляками на Волині і на полудне доносить ся у вчерашнім совітськім комунікаті з Москви, отиманім тут нині через бездротний телеграф.

Звіт виказує, що большевики перейшли колишню галицьку границю на полудневий схід від Львова, від котрого вони находять ся на віддалі около 100 миль.

Совітська армія поступає денно від 9 до 12 миль.

ВАРШАВА, 20. липня. — Большевиків на північнім фронті можна вже бачити з Польщі. На північ від Ґродна і зараз на схід від ріки Немен, як подає урядовий звіт з понеділка, большевики зібрали масу війська і в своїм наступі на Ґродно атакують здовж віленської зелізної дороги. Доносять про активність на цілім фронті і большевики зістали відперті (!) в кількох місцях. Обчислено, що в декотрих місцях вони наступають денно пересічно від 9 до 12 миль.

Большевики почали наступ на лінії ріки Стир на Волині.

ВАРШАВА, 20. липня. — Довгоочікуваний ґенеральний атак большевиків на лінії ріки Стир, на Волині, розпочав ся в понеділок... і Поляки хвалять ся, що вони його відбили.

В наступі на Ґродно большевики побили польську дивізію.

ЛОНДОН, 20. липня. — Вчерашний урядовий звіт з Москви, який отримано тут нині по бездротнім телеграфі, доносить про рішуче пораженє польської дивізії в районі Ліди, де большевики наступають в напрямі Ґродна.

Большевики віддали Вільно Литовцям.

КОПЕНГАҐА, 18. липня. — Телеграма з Ковна доносить до "Берлінгске Тіденде", що Литовці заняли 2,500 квадратових кільометрів території, яку евакували Поляки.

Одержана тут телеграма від російського міністра заграничних справ Чічеріна виявляє, що большевики опустять незабаром Вільно наслідком порозуміня між ними і литовськими військами, які тепер знаходять ся також у Вільні. Коли Росіяни заняли Вільно, большевицький комісар заявив, що окупаційний округ буде переданий Литовцям згідно з мировим договором.

Совітська армія увійшла вже до Львова.

Ню-йорський жидівський дневник "Форвертс" доносить: ЛОНДОН, 16. липня. — "Дейли Телеграф" доносить сьогодня, що большевицьке військо дійшло до галицької границі на сході; та сама телеграма до лондонської часописи доносить також, що большевики увійшли вже до Львова.

Большевики відкинули пропозицію мира.

ЛОНДОН, 20. липня. — Опубліковане тексту відповіди совітського правительства до Великої Британії, котру розуміють як цілковите відкинене пропозиції відносно заключеня перемиря з Польщею, очікують сьогодня після довгого мітінґу британського кабінету, на котрім дискутовано над нотою московського правительства. Тут розуміють, що большевики відмовили ся мати конференцію в Лондоні.

Совіти хотять говорити з польським пролетаріятом.

ЛОНДОН, 21. липня. — Премієр Лойд Джордж заявив сьогодня в парляменті, що совітська відповідь на мирові пропозиції Великої Британії показала, що московське правительство є готове розбирати британську пропозицію дотично перемиря в приятельськім дусі, однак додав, що в ноті були ознаки, що Совіти готові лише переговорювати з польським пролетарським правительством, що Лойд Джордж схарактеризував "невиносимим".

Щоби вдоволити совітському бажаню мира, британський премієр заявив, що Велика Британія порадила Польщі почати переговори з Москвою. Єсли Росіяни відмовлять ся і будуть продовжати свій наступ, аліянти будуть помагати Польщі.

Польща вислала мирові пропозиції до совітського правительства.

ВАРШАВА, 23. липня. — Польща вислала пропозиції в справі заключеня перемиря прямо до совітського правительства в Москві.

Мілеран каже, що Франція буде помагати Польщі.

ПАРИЖ, 20. липня. — Франція виповнить свою угоду з Великою Британією що до оказаня оружної помочі Польщі на случай, як заходи, щоби мирно полагодити непорозуміня межи Польщею і совітською Росією, зійдуть на ніщо, — сказав сьогодня в палаті послів премієр Мілеран.

Будуть боронити Польщу всіми силами і способами.

ПАРИЖ, 20. липня. — Говорячи про ультіматум Лойд Джорджа до совітської Росії, що на случай неприняття пропозицій перемиря Велика Британія і її союзники будуть боронити Польщу всіми силами і способами, премієр Мілеран сказав нині в парляменті:

"Франція додержить свого слова і я певний, що Велика Британія буде вірна собі".

Німеччина заховає невтральність.

БЕРЛІН, 21. липня. — Сьогодня видано тут урядову заяву, в котрій проголошуєть ся невтральність Німеччини супроти положеня, яке виникає з воєнних кроків межи Росією і Польщею. Заява є підписана президентом Ебертом і міністром заграничних справ Сімонсом.

Румунія відмовила ся помагати Польщі.

БЕРЛІН, 18. липня. — З певних жерел доносять, що польське правительство звернуло ся до Румунії з просьбою прийти йому на поміч.

Румунське правительство відмовилось помагати Польщі, заявляючи, що не хоче підпринимати ризикованого атаку проти великої совітської армії.

РЕАКЦІЯ ПОЛЬЩІ ГУЛЯЄ.

Польське правительство зробило наїзди на робітничі орґанізації і арештувало сотки комуністів.

ВАРШАВА, 20. липня. — Предвиджуючи активну пропаґанду зі сторони польських комуністів підчас якого-б там не було перемиря, правительство зробило нині по полудни в кількох містах наїзди на бюра і мітінґи аґітаторів і арештувало кілька сот комуністів обох полів та забрало велику скількість літератури.

Патек пішов на зелену пашу — на його місце є Падеревський.

ПАРИЖ, 20. липня. — Іґнац Падеревський зістав назначений польським повномочником до Парижа на місце Патека, яка то зміна наступила як результат конференції в Спа.

Ся зміна є важна і поворот Падеревського до власти в польськім правительстві є наслідком британського настоюваня, щоби Поляки заключили з большевиками мир.

Польща не ручить за доручуване телеґрам.

БЕРЛІН, 20. липня. — Польська телеґрафічна адміністрація оповістила, що в наслідок мілітарного положеня, вона не може ґарантувати за доручуване телеґрам з Польщі або до Польщі, як також за доручуване телеґрам в нутрі краю.

Троцький каже, що мир можливий тільки в Варшаві.

ЛОНДОН, 16. липня. — Депеша з Москви доносить, що Лев Троцький, совітський міністер війни, у вчерашній промові заявив, що мир з Польщею можливий лише тоді, коли совітська армія тріюмфальним походом вступить до Варшави.

Польща не може дістати ні звідки амуніції.

ВАРШАВА, 11. липня. — Польська армія зовсім не має амуніції і власне сему фактови треба приписати її теперішне скрутне положене. Від кількох місяців польське правительство даром стараєть ся дістати амуніцію, яку задержали робітники в Лондоні, відмовляючи ся ладувати її на кораблі. Инші посилки, які йшли через Чехію, здержали знова чеські робітники по причині непорозуміня через Тешин. Таксамо і Австрія не перепускає до Польщі амуніції заявляючи, що се не є згідне з мировим договором.

Пілсудський проголосив в Польщі воєнний закон.

ЛОНДОН, 13. липня. — Вісти з Польщі вказують, що положене там розпучливе. Ґенерал Пілсудський, який в дійсности сам один є тепер мілітарним диктатором Польщі, проголосив в цілій Польщі воєнне право. Ґрабскі гіркими словами нарікає на ноту, яку післала антанта до Москви і спішить до Варшави, щоб там нарадити ся зі своїм правительством.

Протипольські демонстрації в Лондоні.

ЛОНДОН, 12. липня. — Демонстрації проти Польщі майже що дня відбувають ся в Лондоні перед польською місією. Демонстрації уладжуєть ся робітничими орґанізаціями.

Позволили Японії занять Николаєвськ і Сахалін.

ГОНОЛЮЛЮ, 20. липня. — Після донесеня до японського правительства, пересланого сюда з Токіо, рада аліянтських премієрів в Спа признала Японії право на заняте Николаєвська і північної части острова Сахаліна і встановлене мілітарного правительства в тих округах для охорони житя і маєтків японських горожан від большевиків.

Кошти британських експедицій до Росії.

ЛОНДОН, 20. липня. — Кошта велико-британських морських і сухопутних операцій в Росії виносять від часу підписаня перемиря з Німеччиною, 11. листопада 1818 р., до 31. марта с. р. 55,973,000 фунтів штерлінґів, як про се сповіщає тільки що виданий звіт.

В Дублині ґенеральний страйк за освободженем Ларкіна.

ДУБЛІН, 21. липня. — В Дублині викликано нині ґенеральний страйк, котрим розпочато кампанію за освободженем Джеймса Ларкіна, провідника юнії транспортових робітників, котрий відсиджує свій засуд в Ню Йорку, оскаржений о "кримінальну анархію".

Поліції на постах є нині більше, як було за останні місяці і в многих кругах сподіють ся вибуху заворушень.

Британські комуністи орґанізують ся.

ЛОНДОН, 17. липня. — З приводу першої конвенції британської комуністичної партії, яка зачнеть ся тут 1. серпня, видано декларацію, яка заявляєть ся за совітською системою як "за средством, при помочі якого робітнича кляса прийде до власти і до контролі над середниками продукції".

Резолюція називає диктатуру пролетаріяту "необхідним средством для поборюваня контрреволюції в переходовім періоді".

Инша резолюція заявляєть ся за уживанем парляменту "в цілях пропаґанди", одначе додає, що парлямент "не є успішним средством для осягненя революції".

Нуартева виїхав до Ревалю.

ЛОНДОН, 18. липня. — Потверджуєть ся донесене, що Сантері Нуартева находить ся в дорозі до Ревалю (в Естонії).

Його приїзду очікують завтра. В Ревалі находить ся большевицьке торговельне бюро і відділи деяких інтернаціональних банків.

Ходять поголоски, що Нуартеві вдало ся оминути анґлійських детективів і завчасу виїхати з Анґлії.

(Попередні телеґрами з Лондону доносили, що Нуартеву мали депортувати.)

Утеча Беля Куна.

ВІДЕНЬ, 18. липня. — Беля Кун зник з потягу, котрий віз його через Одербурґ до Ґданська, а звідтам до Росії.

Телеґрама з Бресляву доносить, що на границі Австрії і Шлеська Беля Кун пропав без вісти.

Др. Нансен повернув з Росії.

КОПЕНГАҐА, 21. липня. — Др. Врітйоф Нансен, котрий був післаний до Росії "Лігою Націй" для переговорів в справі обміни полонених, прибувши вчера до Гельсінґфорсу сказав, що він був дуже добре принятий совітським правительством і висказав увірене, що пропозиція про обмін полоненими вневодзі здійснить ся.

Бійка ізза червоних прапорів в Римі.

ЛОНДОН, 21. липня. — Депеша з Риму до "Сентрал Нюс" каже, що вчера прийшло до поважної сутички між трамваєвими робітниками і населенем. Трамваєві служачі, котрі були на страйку, розпочали рано свою роботу, однак удекорували свої трамваї червоними прапорами і большевицькими відзнаками. Населене (яке ?) сим обурило ся, заатакувало трамваї, зірвало прапори і побило моторменів і кондукторів, при чім богато з них зістали поважно ранені.

Вислали до Совітів ноту проти операцій в Персії.

ЛОНДОН, 17. липня. — Британці вислали другу ноту до Чічеріна, большевицького міністра заграничних справ, остро протестуючи проти продовжуваних мілітарних операцій в Персії. Відповіди на сей протест сподіють ся з кінцем сего тижня.

Британці опустили Батум.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 15. липня. — Британські війська евакували Батум і прибули нині до Константинополя. Тут уважають, що Британці опустили Батум тому, щоби чимскорше розпочати торговлю з большевицькою Росією, чого вони не моглиб зробити тоді, колиб контролювали Батум.

Німецька мирова комісія в дорозі до совітської Росії.

РЕВАЛЬ, Естонія, 18. липня. — Тут поговорюють цілком отверто, що в дуже короткім часі між совітською Росією і Німеччиною будуть встановлені мирні зносини. Сі вперті балачки про мир між совітською Росією і Німеччиною основані на тім факті, що із Німеччини виїхала вже до Москви і находить ся тепер в Ревалі комісія, яка складаєть ся з пяти послів німецького парляменту, котра буде вести переговори з російським совітським правительством.

На чолі сеї німецької комісії стоїть віцепрезидент парляменту Карл Дітман. Серед решта членів комісії находить ся відомий провідник лівих соціялістів Люрмінґ, партія котрого давно вже настоювала на негайнім встановленю приятельських зносин з Росією.

З Ревалю ся комісія виїзджає в спеціяльнім потязі до Москви, в супроводі представника совітської Росії до Естонії, Ґея. Послідний свого часу був редактором ґазети "Новий Мір" в Ню Йорку (?).

(Телеґрама з Берліна з дня 9. липня, доносячи про виїзд згаданої соціялістичної комісії до Москви, подавала, що членами делеґації були Дауе, Кріспіен, Дітман Штокер. Телеґрама зазначувала, що перші три є отвертими проповідниками совітської системи.)

ДРУГИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ КОНҐРЕС В ПЕТРОҐРАДІ.

В Конґресі беруть участь представники 51 країв.

ЛОНДОН, 21. липня. — Пятьдесять-один країв є заступлені на Другім Міжнароднім Комуністичнім Конґресі, який розпочав свої наради в понеділок, дня 19. липня, в Петрограді, — каже бездротна депеша з Москви.

Два делеґати є з Великої Британії.

Програма Конґресу Комуністичного Інтернаціоналу.

Старокраєві робітничі ґазети з послідних днів червня подають слідуючу програму нарад Другого Конґресу Комуністичного Інтернаціоналу, який мав відбути ся в половині липня в Москві:

1. Звідомлене Виконавчого Комітету.
2. Звіти делеґатів конґресу.
3. Революційне положене й мета Комуністичного Інтернаціоналу.
4. Парляментаризм.
5. Професійні союзи і фабричні ради.
6. Роля і структура комуністичної партії перед і по здобутю влади через пролетаріят.
7. Національні і кольоніяльні питаня.
8. Краєві справи (в радіотелеґрамах тут щось пропущено).
9. Загальні умови відносно принятя нових партій, які стоять на комуністичній плятформі — до III. Інтернаціоналу.
10. Статут Комуністичного Інтернаціоналу.
11. Орґанізаційні питаня. Леґальні і нелеґальні орґанізації, жіночі орґанізації.
12. Вибори.

Одна точка дневного порядку в радіотелеґрамі вийшла незрозумілою, тому й пропущена.

(Без сумніву, що подана програма Комуністичного Конґресу в Москві відносить ся до розпочавшого свої наради Ком. Конґресу в Петрограді, лише, що згаданий конґрес, замість відбувати свої наради в Москві, через якісь причини відбуває їх в Петрограді, або в телеґрамі з Лондону є ошибка і сей конґрес в дійсности відбуваєть ся в Москві, а не в Петрограді, як подано в депеші.)

Конференція комуністів в Італії.

В Медіоляні (Італія) відбула ся конференція III. Інтернаціоналу при участи комуністичних орґанізацій Росії, Болгарії, Угорщини, Франції, Італії і Швайцарії. Порішено скликати в найблизшому часі загальний конґрес комуністів.

Совітський уряд Азербайджану.

Після перевороту в азербайджанській републиці, створено новий совітський уряд в склад якого увійшли: Наріманов, предсідатель комісаріяту, Мірза Давуд, Белім Фаґур, комісар війни, Султанов, комісар внутрішних справ, Буніід Зеде, комісар шкільництва. Наріманов се уроженець Азербайджану, Музулманин, визначний татарський письменник. Совітська азербайджанська република, остаючи незвисимою, проголосила свій союз з російською совітською і українською радянською републикою. В послідному часі азербайджанський уряд приобіцяв поміч совітській Росії у війні з Польщею.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.
Subscription $4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
виходить для робочого люду — виходить два рази в тиждень виходом Видавничого Стоваришення Українських Робітничих Вістий.
Передплата $4.00 на рік.
Редакція за оголошеня не відвічає.
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

З КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНОГО ТАБОРУ.

Махно, Вітик, Хамкевич, Порш і Ко.

Недавно ґазети доносили, що так вихвалюваний ріжними петлюрівськими ґазетами "батько" Махно на чолі з 20.000 "війська" злучив ся з денікінськими недобитками на Кримі, бандами ґен. Врангля, і з ними йде "визволяти" Україну.

Денікінська ґазета "Последнія Новості", котра виходить в Парижі, доносить, що "батько" Махно видає також свої ґазети. В одній із них, під назвою "Трудовий Пахар", Махно містить відозву до своєї шайки бандитів слідуючого змісту:

"Не щадіть ворогів, нищіть їх з корінєм, вирвіть плід з утроби матери, розбийте голову дитини об голову матери, повісьте сина до ніг батька на очах дочки..."

Так радить Махно своїм бандитам бороти ся з "ворогом", той самий Махно, котрому українська жовта преса в Канаді і Америці присвячувала цілі статі, як українському "батькові", котрий так "хоробро бореть ся за незалежну Україну".

В своїй ґазеті "Новая Деревня" Махно розказує про свою минувшину слідуюче:

"Так! Я був засуджений за кражу коний на три роки арештантських рот! Так! Я був на каторзі за убійство мого експльоататора Німця-кольоніста Ейнера! Так! Я грабив сих грабителів і убивав сих убійців! Але хіба я не випов няв довгу чесного анархіста, зводячи з ними рахунки?"

Не так дуже давно пілсудсько-петлюрівський орґан в Канаді, "Укр. Голос", присвячував цілі сторони "батькові" Махнові, де описували ся заслуги "вожда" українських повстанців. Але нащо згадувати те, що минуло... Тепер 'сам' "Укр. Гол." не знає, хто "батько", а хто "діти", він навіть не знає, чи буде що з того "союза" Петлюри з польською шляхтою, а не то вже щоби він знав, що буде з союза "батька" Махна з Врангелем.

***

Петлюрівські "дипльотами" в Европі і тут в Америці старають ся переконати всіх і вся, що на Україні нема українських большевиків. А єсли в великих містах, як вони кажуть, і є большевицький рух, то лише тому, що населенє тих міст, се самі Москалі і Жиди. В Київі, Харкові, Катеринославі, Одесі населенє цілком московське та жидівське, тому то во время оно "українське правительство" навіть столиці "не хотіло" мати в великих містах, а все "муфувало ся" від села до села... А до якого-б міста вони не прийшли, то всюда населенє... "два Москалі, півтора Жида і пів Українця"... (Чижевський, "Воля" ч. 12).

Та петлюрівці говорять се лише тоді, коли хочуть доказати, що на Україні нема пролетаріяту, отже нема ні большевиків, ні революціонерів... а тому там не потрібно соціяльної революції. Коли-ж розходить ся о те, хто зробив революцію в Росії, то С. Вітик в 11. ч. "Боротьби" таке вам каже:

"Петербурський гарнізон, який складав ся на 90 проц. з українського аґрарного пролетаріяту станув по боці петроградського промислового пролетаріяту (в великій частині також українського походження) і повалив Миколу II. та не допустив до реституції династії Романових, як того хотіли Мілюков і Родзянко. Той сам гарнізон боронив революції і зліквідував реакційний замах Корнілова. Спираючись врешті на сей гарнізон, на який мали вплив українські соціялістичні партії, могли дійти в Москві і Петрограді до влади Ленін, Троцький, Луначарський, Каменев, Зіновев і завести диктатуру пролетаріяту".

Оттаку то прислугу зробив "українській справі" петлюрівський екс-"міністер для Галичини", Вітик. Тоді, коли вся петлюрівщина від найменшого льокайчука кричить ріжно на Леніна, Троцького і инших большевицьких провідників, що вони автократи, імперіялісти, розбишаки, — Вітик в своїй дурній хвальковатости каже, що лише завдяки петроградському гарнізовонови, "який складав ся на 90% з українського пролетаріяту" і "на який мали вплив українські соціялістичні партії, могли дійти в Москві і Петрограді до влади Ленін, Троцький, Луначарський, Каменев, Зіновев і завести диктатуру пролетаріяту".

Є така українська поговірка:

— Хто то так добре співає?

— То я з батьком.

— А хто то так по собачому затягає?

— То батько сам...

Отже коли йде мова про таку поплатну і популярну справу між европейською "демократією", як скинене царизму в Росії, то тоді се "ми" Українці сего доконали, бо "нас" всюди повно, в самім Петрограді серед промислового пролетаріяту "нас" є "велика частина", а петроградський гарнізон "складав ся на 90 проц. з українського пролетаріяту" і т. д.

Коли-ж йде мова про большевиків на Україні, про українську радянську власть, — тоді се не "ми"... се все Росіяни...

***

Петлюрівська ґазета 'Шлях', яка виходить в Німеччині, в 41. числі подає таку новинку:

"Дня 21. мая розпочав ся у Варшаві 17-ий конґрес польської соціялістичної партії. Від імени української соц.-демократичної партії витав конґрес І. Хамкевич..."

Яка неумисна, немила, але влучна помилка. Самого найвірнійшого прислужника Пілсудського і Петлюри, "соціяліста" Ганкевича, петлюрівська ґазета називає Хамкевичем.

І так, в імени Головного Хама, півголових хамів і безголових хаменят, витав конґрес пепесовців — Хамкевич.

Бідний ти Ганкевичу, коли за твою вірну службу самі петлюрівці звуть тебе Хамкевичом. Прости їм, бо вони самі не відають, що творять. Виховані вони, бачиш, в канцелярії "його благородія" в Росії, польської мови добре не розуміють і тому прочитали польське "Н" за українське "Х"; а що читаючи дальше "Хан..." звучало якось по монгольськи, то вони і зробили Хам...кевич... Більше зроміло і до лиця ліпше пристало.

***

В числах 7—8 віденської "Волі" читаємо про "господарку" петлюрівських "послів" слідуюче:

"Як відомо, український посол в Берліні Порш, получивши від уряду десять міліонів в заграничній валюті гроший, взяв ся був за кілька місяців перед камянецькою катастрофою доставити армії військове майно (аероплани, одежу, зброю) і ліки. Але нічого не доставив. Зараз виявляєть ся, що частина закупленого майна послом остільки старий і нікудишний крам, що спеціяльна комісія цілком його забракувала і не найшла можливим навіть на Україну везти. Частину закуплених по дорогій ціні аероплянів Порш вже продав, а частину збирав ся продати, але се йому не дозволено".

Дальше в тому-ж самому числі "Волі" читаємо:

"У одному з віденських банків з сейфа українських кооперативів пропали 1,200,000 корон. За час істнованя банків і сейфів се мабуть перша пропажа такого сорта. А для Українців (петлюрівців) се не перший і мабуть не останній заграничний скандал".

А в числі 10. тої-ж таки віденської "Волі" читаємо знова:

"Повісив ся в тюрмі ще один український дипльомат — Грановський. Його було заарештовано за крадіжу гроший у аташе грецької української місії".

В якому багні вродила ся та петлюрівська "дипльоматія", в такому й доживає свої послідні дні і в такому мабуть і здохне із зникненем з її рук послідної награбленої з українського селянина і робітника гривни.

Волинець.

ГОЛОСИ З ПРИВОДУ ЗРУЙНОВАНЯ КИЇВА ПОЛЯКАМИ.

(Від европейського кореспондента "Українських Робітничих Вістий".)

Утікаючи з Київа, польська шляхта зруйнувала його. Се викликало обурене на Україні і в Росії. Московські "Известия" з 13. червня с. р. наводять голоси визначних діячів совітської Росії і радянської України з сего приводу. Подаємо їх для інформації нашим читачам.

ГОЛОС ВИННИЧЕНКА.

З розмови з т. Винниченком.

Богато властий перебувало в Київі за час революції. Кожда власть боронила своє пановане в сій нещасній столиці України всіма засобами. Але ні одна з них не доходила до такої потворної дикости, озвіріня й вандалізму, як власть польської деґенеративної шляхти. Що зірвали мости, се хоч чим небудь можна пояснити. Але чим пояснити зрив водопровода, електричної стації й собору Володимира? Тільки безсилою лютістю й явним наміром знищити Київ як місто, бо без води й освітленя населенє мусить розбігти ся з його. Се показує одночасно, що польська шляхта не сподіваєть ся більше вернути ся до Київа. Але се ані на краплю не зменшує злочину польських панів, і робітничо-селянська Україна зуміє як слід оцінити його значінє. А тим нещасним людям, що з таким парадом стрічали в Київі шляхоцько-польську маріонетку Петлюру, сей факт найнагляднійшим способом показує, що саме несе з собою польська шлях та на Україну, яке те "визволенє", котре йде з польським паном.

Єдиною утіхою в тім, що ліпше виявити себе перед українськими масами, ніж се зробила польська шляхта сею дикою жорстакістю, — неможливо. І наслідки сього розясненя негайно дадуть себе знати.

Не можу все-ж-таки не висловити свого здивованя з приводу неймовірної глупоти польських панів. Невже-ж вони, зриваючи водопровід, електричну стацію й собор, не розуміли, що сим вони підіймуть проти себе рішучо всі кляси населеня України, що вони виставляють себе безглуздо-дикими вандалами, що від такого "рицарства" страшенно зморщить ся "джентельменська" Антанта?

Одначе факти сильнійші за льоґіку, а лютість соціяльного паразита, у котрого відбирають здобич, очевидячки, сильнійша ніж здоровий розум. Та нема лиха без добра, — ворог, стративши розум, скоро загубить і голову.

–о–

СУЧАСНІ ВАНДАЛИ І ЇХНІ ІНСПІРАТОРИ.

Отримано потрясаючі вісти про знищеня, виконані Поляками в Київі. Отже наші найгірші передбаченя справдили ся. Борисів був тільки першою спробою. Не стрінувши осудженя чи хоча би лише перестороги з боку тих, хто дає натхнене польським білоґвардійцям, і з ким вони тільки й числять ся, а саме з боку імперіялістів антанти, ясновельможні пани розвернули ся цілком. За знищенем Борисова послідувало зруйнованє української столиці. Що слідуватиме за розгромом Київа, що чекає ще многострадальну Росію? Про се треба спитати Мілерана й Лойд Джорджа.

Дарма французькі й британські імперіялісти змагають ся звалити з себе важкий тягар відповідальности за польські звірства. Саме вони озброїли злочинну руку польських панів, саме вони не перестають підбурювати їх до дальшого вбійства російських робітників і селян, до дальшого спустошеня й руйнованя ненависної їм Совітської Републики. У польських панів завжди були діраві кишені. Колись вельможних шляхтичів знаряджали на війну Жиди; тепер їх знарядили правительства Анґлії і Франції. **На їхні гроші розпочато похід проти Совітської Росії, їх динамітом зірвано київський водопровід, зруйновано електричну стацію, зелізничі двірці, міст через Дніпро, і зірвано Володимирський собор,** а головна річ: усе се зроблено допущенем антанти, бо як би Поляки не знали, що всі злочини, доконані ними над Росією, стрінуть ся в Лондоні і Парижі бурхливим захопленем, як би вони побоювали ся неприхильного відношеня державних мужів антанти до уживаного ними способу війни, вони би повстримали ся від сих актів вандалізму, котрих не доконувало ся озвірілою салдатчиною навіть в розгар імперіялістичної війни.

Поляки повели війну на знищенє. Тим гірше для них, бо якою мірою відміряють вони, такою-ж відмірить ся й їм. Тепер вони воюють вже навіть не з людьми, а з річами. Руйнуючи електричність, водопровід і зелізничий двірець, вони виконують вже не акти оборони, а акти міжнародного розбою. Своїми варварськими вчинками вони засуджують на голод, спрагу, пошести й смерть сотні тисяч старців, жінок і дітий. І ми питаємо ся, що скажуть "цивілізовані" Мілерани та "гуманні" лорди Керзони з приводу сих нечуваних актів вандалізму? Що скажуть ті лицеміри, котрі галасували з приводу зруйнованя Реймського собору Німцями **за часу боїв,** відносно зірваня в повітрє Володимирського собору в Київі, зруйнованє котрого не викликало ся жадною военною необхідністю? Вірнійш усього, вони не скажуть нічого, і коли не всі з них посміють відкрито солідаризувати ся з подвигами польських бандитів, то в глибині душі чимало їх молитиметь ся тихенько свому імперіялістичному богові за даровані ним польській зброї побіди і подолане.

Не тільки непряма, але й пряма відповідальність за всі польські звірства цілком ляже на правительства антанти. Марно вони вмиватимуть подібно до Понтія Пилата руки й лицемірно говоритимуть: "Невиновні ми в крови праведника!" Увесь російський нарід і громадська думка міжнародного пролетаріяту кинуть їм в обличе грізне обвинувачене: "Кров його на вас і на міністрах ваших!"

Вони не відповідають за вчинки польських панів, котрим вони дали гроші, зброю, военне знаряджене, для котрих утворили военнополітичні союзи, для котрих вони підготовили золотий мосток на випадок відступленя! Адже-ж ми не сумніваємо ся, що, коли польських панів припреть ся до стіни, "гуманні" Керзони почнуть пропонувати свої услуги "чесного маклера", підтримуючи свої пропозиції посередництва не тільки крокодилячими сльозами й виявленем гуманних почувань, але й шантажною погрозою военних операцій своєї фльоти. Вони не відповідають за напад бандита Врангеля, котрого вони спасли, одягли й озброїли, і котрого знову нацькували на совітську Росію! Дійсно нема границь буржуазній лицемірности й імперіялістичній безсоромности!

Але чому-ж мовчить міжнародний пролетаріят? Адже-ж довше мовчати неможливо! Товариші робітники, коли ви й надалі лишите вільні руки своїм буржуазним правительствам, бризки невинно проливаючої ся крови і долетять і до Вас, відповідальність за пля млячі землю злочини ваших керманичів ляже й на вас. Досить слів, досить плятонічних заяв, досить лякливих протестів! Схопіть лютого розбишаку за руку, вирвіть з неї скпрівавлений ніж і памятайте, що, як би ви сього рішучо не захотіли, чорні діла тих, кого ви терпите у власти, не могли би виконувати ся...

Ю. Стеклов.

–о–

ВОРОГ ПІДЛИЙ, НИЗЬКИЙ І ЖОРСТОКИЙ.

Важко найти слова для виявленя того обуреня й гніву, котрі захоплять російський нарід на вість про знищеня, зроблені Поляками в Київі.

Історія світової війни знає голосні приклади нелюдськости, варварства й цинізму, але те, що зробила польська военщина в Київі, перевисшає своєю вирахованою жорстокістю й невпинною помстою все, що виконувало ся досі героями світової різні.

Не лишаючи сил подолати війська, польське панство помстило ся зо своє безсиле на слабих: на дітях, жінках і старцях Київа. Воно засудило їх на смерть, позбавило води, тепла і світла.

Панство знищило памятник мистецтва київський собор з світовознаними образами Васнецова.

Великодержавний імперіялізм польських авантурників уважав Київ центром своїх надій і зазіхань. Втрата сього міста означала для польської военщини розбите всіх її широких плянів. В розпуці, в приступі безсилої пімсти, почуваючи, що її нема чого втрачати, пиха польських панів облила / отрутою здихаючої гадини сотні тисяч людий.

Перед нами, перед усім російським народом — не тільки ворог, але ворог підлий, низький і жорстокий.

Своїм злочином польські пани бажали би раз на завжди створити непереходну зачатку ненависти між Росіянами й Поляками. Адже-ж вони не могли не знати, що вість про їх нечуваний злочин рознесеть ся по всій Росії і всюди й скрізь здійме вибух обуреня й гніву.

Але вони осягнуть що инше: не проти польських робітників і селян, а проти польського вельможного панства, проти польської наємної военщини й шляхти звернеть ся буря гніву. Від них і їхніх покровителів, від шляхотних анґлійських лордів, посилаючих до Польщі запалюючі ріштунки, і від висококультурних французьких парляментарів, посилаючих Польщі "інструкторів", зажадає звіту російський працюючий люд.

Гинуча панська Польща в Київі підписала собі страшний засуд. Вона відходить до історії, таврована назвою грабіжниці, здобичниці і ката жінок і дітий. В Київі вона наперед показала свій власний шлях. І коли там польська шляхта позбавила води, хліба й стріхи сотні тисяч працьовників, то настане день, і варшавські маґнати, князі, дідичі й фабриканти марно благатимуть води й хліба, пощади й милосердя від побідної армії пролетаріяту, від грізних местників за низький злочин авантуристів, які програли до краю. Безпощадно зриваючи пановане варшавських злочинців, ся армія не знищить жадного памятника мистецтва, не зірве ні електричности, ні водопроводу, але віддасть їх власти робітників і селян Польщі.

І нехай знає ватажок грабіжників і катів Польщі, пан Пілсудський, що до него російські і польські комуністи приложать жорстокі й засуджуючі слова:

Злочинцю самовласний, тебе,
твій род я ненавиджу,
Твою загибель, смерть дітий з
злобою й радістю увиджу.

Л. Каменев.

–о–

КИЇВ УЧИТЬ.

Під натиском червоних орлів, леґіонам Пілсудського довело ся покинути Київ. Кільканайцять разів переходило се многострадальне місто з рук до рук, кільканайцять разір там міняла ся власть, але ні разу і ніким там не було виконано такого дикого, вандальського, поганого руйнованя, як се тепер зробили польські білоґвардійці.

Апетит зявляєть ся перед їдою. Пяні від лаврів Борисова, польські палії, як се нетяжко було передбачати, спробували утворити з Київа другий Борисів. Коли їм сього не вдало ся зробити в повній мірі, то не з вини польських леґіонерів.

Приклад Київа й Борисова ясно показує, що сі розбійничі методи війни, війни з мирним населенем, війни з жінками й дітьми, носії культури з Висли роблять системою. Рицарі з широкого шляху, насильники, погромщики й підпалювачі, польські пани мають нахабство заявляти, ніби їхня боротьба з країною робітників і селян — се боротьба "культури й цивілізації" проти "большевицького насильства".

Робітники всего світа, всі хоч трошки думаючі, чесні, справді культурні люди обох півкуль землі, зуміють як слід оцінити сей новий "подвиг" Пілсудського. Робітники-ж і селяни Росії мусять вдесятерити свої змаганя для фронту. Вся совітська країна мусить напружити свої мускули для нанесеня розторощуючого удару нахабному противникови, який не числить ся з ніякими їм же самим випрацьованими міжнародними нормами.

Не можна забувати, що положенє на фронті ще поважне, і що потрібно буде богато змагань, аби розбити останнього ворога републик.

Ні одної хвилини побідного торжества!

Ні одної хвилини не можна спочивати на лаврах!

Київ навчає...

Литовський.

–о–

ПІМСТА, ПІМСТА!

Наступаючи на Україну, польські пани й запроданець їхній Петлюра заявили, ніби вони йдуть визволяти український народ від насильства большевиків. Колчак і Денікін, Чернов і Юденич, банди чужоземного імперіялізму також ішли "визволяти" російський нарід від большевицьких насильств. Ми знаємо, до чого довело се визволенє: До знищеня робітників і селян, до розору цілих областий, до спаленя цілих волостий, до нечуваних насильств і звірств. Але навіть злочини "установців" і чорносотенців блїднуть перед подвигами польської шляхти, яка дістала ся нарешті до російської крови.

Спершу Поляки спалили місто Борисів, лишивши без стріхи 10.000 людий. Се їм здало ся замало. Тепер вони страшенно спустошили Київ. Вони зірвали там зелізничу стацію, електричну стацію, міст, водопровід і Володомирський собор. Почуваючи себе ворожими зайдами на російській і українській землі, знаючи, що їм довго там не втримати ся, і що знову їм туди не вернути, вони палять, руйнують і нищать усе, до чого досягає їхня злочинна рука.

Знищенє мосту й почасти зелізничої стації вони можуть ще якось пояснити военною необхідністю. Але якими міркованями вони можуть оправдати зрив електричної стації, Володкмирського собору і зруйноване водопроводу? Адже-ж останній вчинок засуджує кілька сот тисяч населеня, не приймаючого участи у военних операціях, серед котрого є старі, хорі, каліки, жінки і малі діти — на страшенні злидні, спрагу, смерть від пошестий. Тиф, холера чума, всі лиха военні можуть тепер поширити ся по зруйнованім Поляками місті. Колись цар гунів Аттиля похваляв ся, що там, де ступило копито його коня, трава не росте. Тепер нові гуни, польські пани, можуть ще більш чванливо заявити, що там, де ступала їхня нога, щезають з облича землі цілі міста, вимирають сотні тисяч людий. Ось як Пілсудський і Петлюра "визволяють" населенє від большевиків! Вони позбавляють його житя і переселяють його на той кращий світ. Повнійшого "визволеня" не можна й вигадати.

Злочини польських панів вимагають немилосердної пімсти. Але не польському трудовому народу, не поневоленим масам польських робітників і селян мститимемо ми, а польським панам і польській буржуазії, котрі являють ся головними виновниками виконуваних злочинів. Навпаки, допомагаючи польському народу скинути з себе ярмо їхніх поміщиків і капіталістів, ми відплатимо гидким злочинцям, ганьблячим назву людини.

А. Межов.

ЗАЯВА ПЛЯТЕНА.

БЕРНО, Швайцарія, 15. липня. — Фріц Плятен, визначний соціяліст і член швайцарського парляменту, який перебував в Росії через 18 місяців, говорить, що відновленє торговлі межи Росією і Америкою є дійсним спасенем Росії.

Росія потребує, — говорить він, — перевозових средств і зелізничих льокомотив. Коли Злучені Держави поможуть Росії відбудувати зелізниці і привести перевозові средства до порядку, тоді в Росії зникне голод і стане вона знова шпіхліром Европи.

Плятен признає, що в Росії під теперішню хвилю потреба богато знарядів ріжного рода, однак не винні тому большевики, але шість літ війни і чотири роки антантської бльокади. Коли большевики зроблять мир з Польщею, тоді робітники, які тепер мусять бороти ся і ріжні професіоналісти, які сповняють уряди народних комісарів, з найбільшою охотою повернуть до свого давного занятя і будуть жити в згоді між собою і з цілим світом.

Плятен був членом швайцарського парляменту ще з початком світової війни. Коли Ленін, Троцький і Радек були в Швайцарії, він часто з ними зносив ся і подавав їм нераз добрі ради. Таксамо перебуваючи в Росії він інформував їх в політиці. Коли повернув з Росії, його знова вибрано до парляменту.

Він між иншим говорить, що російська червона армія зростає з неймовірною скорістю і коли Польща буде дальше зволікати і протягне війну до зими, то може вже нині підписати собі засуд смерти. Совітська Росія — говорить він — не має з Польщею ніякої суперечки і все чого вона бажає, се мир, який би уможливляв дальшу її працю.

Повстанє проти Поляків.

В Таращанському повіті на Київщині вибухло селянське повстанє, викликане грабуниками і насильствами Поляків. Дуже часто повстаня вибухають у місцевостях, занятих Поляками. Селяни партизани висадили в повітрє 2 ешелони з великою кількістю ваґонів, наладованих боевими матеріялами. Селяни мстять ся за відібранє від їних панами землі і за знущаня, які сиплять ся на них з боку польської шляхти. (Радіо з 8. червня).

ВЕЛЬМОЖНІ ГРОМИЛИ.

Розмова з тов. Данишевським.

(Від нашого европейського кореспондента.)

Комісар Реввоєнсовіту републики Данишевський в бесіді з співробітником Роста сказав ось що:

Вчера, 12. червня, наші мужні червоні герої увійшли до Київа. Польські війська відступають здовж зелізниці і в розпучливих потичках змагають ся вийти з кільця стрільців і червоних їздців. Вся винницька ґрупа польських військ окружена і прориваєть ся на північний захід, провожена смертельним ударом червоних дивізій. В кращім для Поляків випадку з сеї ґрупи прорвуть ся лише найбільш розпорошені і здеморалізовані части. Чому видно, що нема у польських панів надії на поворот назад до Київа? Коли червона армія під натиском переважаючих сил противника мусіла покинути Київ, вона нічого не нищила, нічого не зривала. Стації, установи, мости, — все було полишено в цілости. Ми були впевнені, — в сім не помилили ся, — що власть робітників і селян знову запанує в Київі і на всій правобережній Україні. У польських панів сеї надії нема й бути не може. І ось вони відходячи, нищать і руйнують головну столицю України.

Зірвано зелізничі стації, міську електричну стацію, богато установ, навіть Володимирський собор. Здаєть ся, знищенєм Володимирського собора польські поміщики бажали особливо підкреслити своє озлоблене проти українського мужика, котрий бив і розбив панські війська під Київом. Відступаючі панські части кидають свої обози, грабують у селян одіж, аби, переодягши ся, лекше вибрати ся з кільця.

Великий бій під Київом є ґрізна перемога не тільки для панської Польщі, але й для всієї антанти, яка підтримує польських громил і паліїв, бо вся тяжка відповідальність за наступ Польщі проти робітничо-селянських України і Росії лежить на Франції, Англії і Америці.

Задача нашої червоної армії — продовжати розгром польських військ. Гайсинська ґрупа противника ще уперто продовжає ставити опрі. В північній части західного фронту ініціятива ще в руках противника.

На кримськім участку барон Врангель, протеже Корзона і лакуза Польщі й антанти, вирвав ся з свого барлогу — Криму і загрожує Донецькому басейну. Положенє ще дуже поважне: ясно, що панська Польща при підтриманю особливо Франції спробує зібрати сили, щоби кинути їх знову проти робітничо-селянської армії Всю увагу, всі сили треба зосередоточити на західнім фронті. Там панського пса досить поскубано, його треба бити й добити, а сього можна осягнути лише при загальнім висшім боєвім піднесеню. Се мусить бути і буде. Вельможних громил треба знищити, тільки сим робітники і селяни спасуть для себе і своїх нащадків свої памятники старовини і сторії, свої електричні стації, водопроводи, зелізниці і все створене довгою і тяжкою працею робітничих поколінь.

Реформа валюти на Литві.

Досі монетою на Литві був т. зв. "Ostrubel", заведений ще Німцями а рівний 2 німецьким маркам. В обігу на Литві є яких 800 міліонів острублів, 200 міліонів німецьких марок і 400 міліонів російських марок. Тепер задумує литовський уряд завести власну грошеву систему. Одиницею буде "скатікас". 100 "скатікас" творитиме "муштініс", що рівнаєть ся французькому франкови, а забезпечений буде спеціяльною заграничною позичкою і покритий в 40 проц. золотом.

ПРОМОВА ЛОЙД ДЖОРДЖА.

Подаємо тут цілу промову анґлійського премієра Лойд Джорджа, яку він виголосив в анґлійському парляменті дня 7. червня в обороні торговлі з Росією і переговорів з Красіном. Він сказав:

Росія продукує велику скількість збіжа і других середників, яких потребує світ. Ніхто, хто почуваєть ся до відвічальности, не може з огляду на власне достоїнство або з боязни перед несправедливою критикою, мріяти про се, щоби не дати міліонам людий продуктів, на які вони ждуть. До війни Росія достарчувала 25% довозу живности для Европи. Треба отже зновити торговельні взаємини. Говорять, що ніхто не може означити, кілько збіжа і товарів може тепер вивозити Росія, одначе є також люди, що говорять про надзвичайні запаси. Поляки думають, що тільки на Україні є достаточні запаси збіжа на вивіз; инші говорять також про сибірське збіже.

Говорити, що Росія голодує, не є переконуючим арґументом, бо ціла полуднева Росія була тереном повстань. Транспортових середників уживано до перевозу війська і воєнних матеріялів. Для нафти, лену, будівельного дерева треба зновити торговлю з Росією.

Нам говорять: в Росії є лихий уряд. Чи се є причиною, щоби не торгувати з нею? Наприклад в Мексику маємо безнастанні перевороти, а прецінь ми не перестаємо з ними торгувати. Ми торгували з Турками, мимо поповнюваних ними жорстокостий. Хто тоді протестував? Чи ми були відвічальні за масакри, які мали місце в Росії за царського режіму? А мимо сего ми торгували з Росією. Чи жорстокости поповнювані в Арменії за часів Абдуль Гаміда не перевисшали жорстокостий поповнюваних в Росії? А се якраз Анґлія мала найбільше торговельних зносин з Канібалями. (Загальний сміх.) Щож се за нова доктрина, яка наказувала би одобрювати поступоване уряду або звичаї якогось народу перед начатем з ним торговельних зносин? Чи купець має гризти ся минувшиною і моральністю свого будучого клієнта?

Ось що треба тепер знати: Перед війною Росія вивозила 4 міліони тон збіжа, потрібного тепер в Европі і Анґлії; вона вивозила міліони тон будівельного дерева, лену, необхідних для промислу цілого світа. Хто сміє говорити, що нам не вільно вести торговлі з Росією? Чи тому що у ній большевицький уряд? Без сумніву, Клемансо проголосив був, що не признасть сего уряду, як довго він буде поповнювати жорстокости. Одначе заявляти, що не можна вести торговлі з якимось народом, тому що його уряд поповнює жорстокости, означалоби поставити на індекс більше число урядів, чим можна би мені сказати.

Ми відповідальні не тільки за теперішність, але й за будуччину. Я поражений, як собі подумаю, що то буде, як нам не удасть ся привернути нормального житя в світі.

Світ переповнений вибуховим матеріялом і дрібниця може викликати конфлікти. Зло полягає в тому, що живчик Европи бє надто сильно і здоровлє Европи не може поправити ся, доки сей живчик не стане нормальних розмірів. Не дурім ся. Не стараймо ся викликувати тут і там вибуху злоби. Се не є спосіб привернення спокою в світі."

В тій самій бесіді сказав Лойд Джордж про Польщу ось що:

"В польській справі я не хочу забирати голосу. На мою думку Поляків направлено на злу дорогу, та я бажав би, щоби так не було, щоби моя думка оказала ся фальшивою".

КОАЛІЦІЯ З МІЩАНСЬКИМИ ПАРТІЯМИ І ПРОЛЄТАРІЯТ.

Ся стаття є взята з віденських чеських "Дельницких Лістів" і з малими пропусками була надрукована у львівськім "Вперед", звідки ми її перебираємо. Подаємо її як документ, що навіть некомуністи, як се можна бачити зі змісту статі — заявляють ся проти коаліції соціялістів з буржуазією. — Ред.

Йти до коаліційного уряду, чи не йти? Се є питанє, яке ставить собі пролетаріят усіх держав, де політичні відносини дозріли вже так далеко, що пролетаріят під впливом зросту і впливу демократії набув такої сили, що виключно буржуазне правлінє стаєть ся неможливим. Виключно протиробітнича політика буржуазних партій стрінула би ся з могутним протестом пролетаріяту.

Коаліційна політика має між соціялістичним робітництвом своїх противників і приятелів. Бажають її собі головно соціялісти, що склонюють ся до реформізму, коли знову приклонники чистоти клясової боротьби є її найбільшими противниками.

Для соціялістів, що не є приклонниками ні диктатури пролетаріяту, ні урядовими опортуністами, є коаліція з міщанськими партіями конечним лихом, що має тревати так довго, доки пролетаріят не буде орґанізаційно й душевно так дозрілий, щоби сам взяв правлінє в свої руки і володів не компромісово, але соціялістично і не вдоволяв ся самими незначними соціяльними реформами, а сягнув в сам корінь лиха, се є в старий приватно-капіталістичний лад.

А тепер ще одно питанє: чи коаліція може пролетаріятови помогти, чи зашкодити? На се питанє годі за одним разом відповісти. Се залежить від сего, як зложена коаліція і який вплив якась партія зможе запевнити собі.

Робітництво має в останніх часах перед собою два приклади коаліційних правлінь: в Німеччині і в Австрії. В обох сих випадках коаліція з соціялістичного становища не була корисна. В Німеччині, де соціялісти більшости в коаліційному правлінню були так сильно заступлені, обмежила ся коаліція на лібералізм XIX. стол., що мав вправді якісь симпатії для працюючих верств, але вони сягали тільки досі, доки не були загрожені інтереси посідаючих кляс. Коаліційна політика в Німеччині не принесла німецькому пролетаріятови ні одної великої побіди.

Які наслідки коаліційного правління в Австрії? Вона розбила о противенства двох протилежних партій, що вправді разом працювали, але засадничо і ідейно стояли супроти себе в яркому розколі. І тут не був вдоволений пролетаріят коаліційним правлінєм. Християнські соціялісти жадають від соціялдемократів дуже богато уступок. І щоби заховати коаліційне правлінє, соціялдемократи мусіли часто уступати. Але коаліція ставала чимра менше уступчива. Християнські суспільники виступали проти військових і робітничих рад, а самі орґанізували озброєну селянську армію. Обвинювали соціялдемократів з причини економічної кризи, а самі своїм саботажем супроти податку з маєтку не позволяли, щоби держава могла зміцнити ся та могла заспокоїти хоч найбільше конечні потреби людових мас. І врешті коаліція розбила ся.

А як є в чеськословацькій републиці? Коаліційне правлінє істнує там щойно недовго, а вже повстала міністерська криза. Аграрники жадають підвисшеня цін збіжа, на що не хочуть згодити ся соціялістичні члени правління.

Якби ми прихильно не дивили ся на коаліційне правлінє, то воно для нас, соціялдемократів, не може бути нічим иншим, як конечним лихом, яке ми мусимо усунути. Соціяльні противенства виступають постійно щораз острійше против себе, їх не можна вже усунути самими реформами, які не є в стані завести рішучих змін в користь посідаючих верств.

Ціла Европа захоплена сьогодня революційним дрожанем, якого не вгамує коаліційне правлінє. Соціяльні противенства ростуть, а коаліційна політика, що мала їх утихомирити, найшла ся в важкій крізі, що повстала головно з причини боротьби двох непримиримих світів: капіталістичного, що опираєть ся на старих привілеях посідаючих кляс, і соціялістичного, що бореть ся за соціяльну рівноправність.

Тут або там удержить ся переходово якийсь час ще коаліційне правлінє. В кождому одначе випадку довго се тревати не може, бо клясова й революційна свідомість пролетарських мас іде в напрямі вирівнанє соціяльних противенств.

А там, де пролетаріят пізнав, що коаліційне правлінє ошукало, що не може відродити теперішного соціяльного ладу, має одначе ще досить сил, щоби взяти самому власть у свої руки, не остає пролетаріятови нічого иншого, як освідомляючою працею скріпляти клясового й революційного духа пролетаріяту і приготовляти робітництво до рішучої боротьби, що не знає ніяких політичних пактів і компромісів. В кождому випадку се принесе більше користи пролетаріятови, чим коаліційне правлінє, в якому соціялісти могли би бути тільки фіґурками.

Фр. Ріхтер.

БРИТІЙСЬКА НОТА ДО СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

ЛОНДОН, 14. липня. — Андрю Бонар Ло, речник британського правительства, прочитав нині в палаті депутатів ноту, яку британське правительство вислало до совітської Росії в цілі продовженя переговорів для відновленя торговлі, на підставі завішеня оружа між совітською Росією а Польщею і ґенералом Врангелем, протибольшевицьким лідером на Кримі.

В ноті говорить ся, що британське правительство годить ся відновити торговельні переговори, як тільки російські делеґати приїдуть до Лонодону. В дальшім тягу британське правительство заявляє, що коли большевики будуть дальше наступати на Польщу, тоді Анґлія і вся антанта будуть боронити Польщу всіми средствами, які тільки мають до розпорядимости.

Зміст ноти є слідуючий:

Совітське правительство заявляло доси дуже часто, що воно бажає мира з сусідами. Британське правительство не менше радо хоче завести мир в цілій Европі. З огляду на се пропонує слідуючі дороги до тої цілі:

Як найскорше мусить наступити завішене оружа між Росією і Польщею. На підставі сего перемиря з одної сторони Польща мусить відтягнути всю свою армію аж до лінії, яку тимчасово визначено на мировій конференції в Версалю. Се відносить ся до східних границь, де Польща була управнена завести свою адміністрацію.

З другої сторони совітська армія, на підставі сего перемиря, мусить стояти на віддалі 50 кільометрів (33 милі) від тої лінії. У східній Галичині большевицька і польська армії мають стояти на тих позиціях, на яких будуть находитись в день підписаня завішеня оружа.

Як найскорше після завішеня оружа має відбути ся в Лондоні конференція під доглядом Версальської Мирової Конференції і мають взяти там участь репрезентанти совітської Росії, Польщі, Литви і Фінляндії. Цілию сеї конференції мають бути переговори для впровадженя остаточного мира між Росією і сусідними краями. На сю конференцію будуть також запрошені представники зі східної Галичини і вони мають представити свої домаганя.

Що до самих представників, Велика Британія не робить ніяких ограничень і прийме всяких репрезентантів, яких назначить Росія, з тим тільки застереженем, що ті репрезентанти підчас свого побуту в Великій Британії не будуть вмішуватись в політику ані не будуть вести ворожої пропаганди.

Дальше в ноті говорить ся, що завішене оружа між совітською Росією а ґенералом Врангелем має бути доконане на такій підставі, що ґенерал Врангель відтягне свої війська на Крим, а територія яку він тепер занимає, має бути невтральною. Врангель буде запрошений до Лондону в цїли порішеня будучности його армії і збігців, що находять ся під його опікою. Позатим він не буде членом мирової конференції.

Коли помило сеї декларації совітська Росія не буде вдоволена відтягненем польської армії і не додержить взаїмного перемиря та буде дальше наступати на польську етноґрафічну територію, тоді британське правительство разом з антантою будуть змушені боронити польську націю всіми средствами, які тільки будуть мати до розпорядимости.

Длятого британське правительство було би дуже вдоволене, коли би совітське правительство приняло повисші пропозиції і тим покінчило злишне проливанє крови та привернуло мир цілій Европі.

Вкінци заявив Бонар Ло, що всі инші держави антанти на повисші пропозиції одноголосно згодились.

ДЕЛЕҐАЦІЯ АНҐЛІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ У ЛЕНІНА.

(За "Вперед".)

26. мая с. р. приняв Ленін делеґацію анґлійських робітників. У відповіди на бесіду дел. Шо заявив Ленін, що суспільна революція в Анґлії мусить іти власними торами, бо обставанє при російських методах булоби похибкою. Зазначив при тім потребу заснованя комуністичної партії в анґлійському парляменті, тимбільше, що коли в Росії вистарчило 25 процент робітників для викликаня революції, то в Анґлії вистарчив би менший процент. Делеґація повинна зосередкувати всю свою працю біля заведеня миру, хоч він сумнівает ся, щоби антанта схотіла заключити правдивий мир. Совітська Росія відмовила через те дозволу на приїзд делеґації "Ліґи Націй", бо Ліґа репрезентує головно антанту, яка на ділі веде війну з Росією.

Делеґація в дальшій своїй поїздці звиділа місцевости над Волгою, Новгород, Казань і т. и. Делеґація сконстатувала, що інституції революційної Росії дали добрі висліди. Уряд в достаточній мірі заспокоює потреби теперішної хвилини. Упадок продукції, спричинений війною, старав ся уряд заспокоїти такими, досі непрактикованими способами, як мобілізація робітників. Ограниченя і репресії уряду є вислідом війни, чого доказом ослаблене їх в періоді перед польською офензивою. Свою перевагу завдячують большевики партійній дисципліні, ясній політиці і загальній думці, що спори а навіть критицизм непожадані в часі війни. Тільки війна і бльокада перешкаджають Росії відзискати мир і внутрішний добробут.

Загальний страйк в Варшаві.

На день 18. червня проклямувала комісія професіональних союзів загальний страйк для піддержаня міських робітників. Для піддержаня страйку міських робітників у Варшаві не вийшла ні одна жарґонова ґазета ні жидівський дневник в польській мові "Nasz Kurjer".

ВИДАВНИЦТВО КУЛЬТУРА

Вже вийшла з друку давно пожадана для українських робітників книжка в українській мові під заголовком:

КОРОТКИЙ ВИКЛАД ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ

Написав А. Богданов, переклав на українську мову М. Д.

ЦІНА КНИЖКИ $2.50

Се є одна книжка з найновійших видань в українській мові. Обіймає около 400 сторін друку великого формату. Кождий, хто лише вміє читати по українськи, повинен її сейчас замовити. Замовленя шліть на адресу:

KULTURA PUBL. CO.
414 EAST 9 ST. — — — — NEW YORK, N. Y.

Галицькі соціял-патріоти відмовились взяти участь в польсько-петлюрівськім "уряді".

"Вперед" з 12. червня с. р. доносить:

На засіданю Головної Ради української соціялдемократичної партії, яке відбуло ся дня 10. червня с. р. у Львові, по обговореню теперішних подій на Україні та відносин партії до новоутвореного (польсько - петлюрівського. Ред.) уряду, ухвалено отсю резолюцію:

"Взявши під розвагу теперішний політичний момент і положенє на Україні, Головна Рада У.С.Д.П. не бачить в нічому зміни, щоби відступити від постанов, повзятих на краєвій партійній конференції дня 28. марта 1920 р. у Львові. Самостійність українського народу і зединенє усіх українських земель в одну незалежну, суверенну, соціялістичну републику є надалі нашим провідним кличем, до здійсненя якого ми повинні стреміти при абсолютному збереженю засад міжнародного соціялізму та міжнародної пролетарської кооперації. Тому стоїмо й далі на становищі, що вимушений (?!) акт 22. цвітня 1920 р. і дальші його консеквенції стоять в суперечности з нашими домаганями, У.С.Д.П. не може брати на себе відповідальности за всі наслідки сего договору і тому не бачить можности для представників У.С.Д.П. брати участь в уряді У. Н. Р."

Петлюра братав ся навіть з Врангелем.

"Послѣднія Новости" доносять, що до Севастополя прибула українська (петлюрівська) місія під проводом Бондаренка. Місія має завдане довести до порозуміня між Україною (Петлюрою) і Врангелем.

П. П. С. домагаєть ся безпроволочних мирових переговорів.

П.П.С. порішила узалежнити свою співучасть в утвореню ного уряду від поставленя на дневному порядку справи заключеня мира з сов. Росією. Посол Дашинський заявив маршалкови Тромпчинському, що П.П.С. домагаєть ся, щоби до 3 днів вислано ноту з мировими пропозиціями до большевиків. Маршалок Тромпчинські вказав одначе на трудности в сій справі зогляду на те, що уряд є якраз в стані димісії. Вкінци згодив ся маршалок на те, що звернеть ся до провідників клюбів з внеском, щоби уповажнили Скульського до висланя мирової ноти совітському урядови. Мирова нота вже від тижня має бути приготована і лежить в міністерстві закордонних справ.

Віче комуністів в Празі.

Остравські часописи доносять з Праги, що там відбуло ся велике віче робітників, на якому промовляли д-р Шмераль і Муна. Д-р Шмераль заявив у своїй промові, що все те, що говорять про Росію, є великою міжнародною брехнею капіталістів. Муна взивав зелізничників, щоби вони не перепустили через границю Чехословаччини ні одного вагона з амуніцією або з оружем. Він жадав, щоби комунікаційні робітники та робітники в закладах Скоди докладно контролювали, для кого продукують армати, а далі запропонував,щоби першу льокомотиву, яку випродукують заклади Скоди, віддано російській републиці як почесний дар. В резолюції збори жадають сейчасового привернення приятельських відносин з републикою совітів і висказують чеському урядови недовіре за його дотеперішне становище в сій справі. Віче закінчив д-р Шмераль окликом: "Нехай живе Ленін!"

Вже вийшла з друку нова дуже інтересна книжка п. з.:

РОБЕРТ ДЖ. ІНҐЕРСОЛЛ

БОГИ

Пер. з анґл. І. О. З.

У-Р-В

ЦІНА 25 Ц.

Накладом
"УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТИЙ"
Вінніпеґ, Ман.
1920.

Книжка ся має 64 сторони друку. Посилайте замовленя на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
WINNIPEG, MAN.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Зруйноване Річиці Поляками.

Залишаючи Річицю, Поляки висадили в повітре міст, богато домів і стріляли до цивільного населеня арматним огнем. Місцеві фабрики спустошені. Поляки забрали з собою машини і пожарні помпи.

Проти Поляків.

Горожани міста Каменського на Катеринославщині постановили, що вони всі до 50 літ ідуть в червону армію бити ся проти польсько-шляхоцької банди.

Полонені проти Польщі.

Прибуваючі з німецького полону жовніри, майже всі вступають до червоної армії, відмовляючись їхати до дому.

Зіновев про значіне київської побіди.

З Гельсінгфорсу доносять під датою 24. червня, що голова петроградського Совіту, Зіновев, промовляючи на зїзді сільських депутатів рад, з нагоди здобутя Київа між иншим сказав: "Наша побіда під Київом має своє історичне значіне, се ґігантична побіда над союзом західної контрреволюції". ("Последнія Новості".)

Постачане в Харківщині.

Збиране хліба іде успішно. За останній тиждень наладовано 105 ваґонів: 58 хлібом, 21 худобою, 10 сіном, 1 оливою і 3 цукром. Серед селян розпреділено 87 ваґонів соли і 27 ваґонів сільсько-господарських машин. В місцевостях, тільки що звільнених від Поляків, розпочато будувати нові і поправляти старі зелізниці. Особливо звертаєть ся увагу на підїздні шляхи. В Херсонськім і Миколаївськім районі відправляєть ся спеціяльні експедиції для заготовленя палива.

Одеса святкує побіду над Поляками.

ЛОНДОН. — В Одесі відбула ся велика парада з приводу занятя Київа совітськими військами і инших побід червоної армії на польськім фронті.

РІЖНІ ВІСТИ.

Українські капітали за кордоном.

Як доносять польські ґазети, українські круги у Відні підняли заходи за ревіндикацією українських грошевих депозитів, зложених у Відні, Будапешті і Берліні. Ті гроші походять з ріжних валютових трансакцій українського уряду з центральними державами. В Берліні находить ся 412 міліонів, у Відні 310 а в Будапешті 90 міліонів. Претенсії до сих депозитів мають і уряд З.О.У.Н.Р. і Петлюра і Скоропадський. Депозити на разі закриті наслідком незреалізованя дальших зобовязань зі сторони українського уряду. Ту справу порішить репараційна комісія, яка на днях збереть ся у Відні. На підставі останніх вісток, будапештенський депозит буде виданий Петлюрі. ("Вперед".)

Переміна назв вулиць у Відни.

Відень, щоб раз на все стерти з себе династичні та монархічні останки, порішив на засіданю міської ради перемінити назви вулиць і площ, які мали назви давних цісарів та князів, на нові, відповідні духови часу. І так між иншими перемінено площу князя Евгена на площу Віктора Адлера, вулицю князя Евгена на вулицю Пернесторфера, вулицю Альбрехта на вулицю Ґетого, площу Альбрехта на площу Революції, площу архикнязя Карла на площу Народної міліції, вулицю Кронпрінца на вулицю Лясаля, вулицю Ришарда на вулицю Жореса, площу Максиміліяна на площу Свободи, площу Габсбурґів на площу Шумаєра, площу Стефанії на площу Бебля, вулицю Люізи на вулицю Моммзена, площу Райнера на площу Берти Сутнер, Aufmarschstrasse на вулицю Карла Маркса. Богато вулиць, які колись носили імена старих, давно забутих княгинь і князів, дістали назви письменників і артистів.

Заграничні кораблі можуть прибувати до совітських портів.

Совітське правительство розіслало до правительств цілого світа правила відносно прибутя заграничних кораблів до російських портів. Оповіщене звучить:

1. Чорне море: Кораблі приходячі з отвертого моря до певних портів, повинні з 10-милевого віддаленя від берега через радіо оповіщали портові власти про своє прибуте. Для заграничних кораблів отворений лише одеський порт.

2. Дозволяєть ся на приїзд заграничних кораблів до Мурманська, Архангельська, Нової Землі і до усть сибірських рік Обі і Єнісея.

Дальше вичисляєть ся ряд вказівок що до користуваня ся прапорами, сиґналами і т. п.

3. Відносно Балтійського моря правила еще не встановлені.

Реваль центром торговлі з Росією.

РЕВАЛЬ, Естонія, 18. липня. — Російська совітська місія в Ревалі виступила на днях з заявою про те, що мировий договір межи совітською Росією і Литвою вже підписаний. Після сего договору совітська Росія передає Литві місто Вільно, а в заміну отримує право на свобідний доступ до важного литовського порту над Балтійським морем.

Негайно після оповіщеня американського правительства про знесене ограничень на торговлю з совітською Росією, до Реваля почали зїзджати ся в великому числі представники західноевропейських і американських торговельно-промислових фірм, для закупна російських сирівців.

В Ревалі нагромаджено тепер величезне число лену, частина котрого тільки що зістала продана британським купцям по 600 фунтів штерлінґів за тону. Після заяви представків російської совітської місії в Ревалі, шведські купці купували російський лен лише кілька тижнів тому назад по 325 фунтів штерлінґів за тону.

Кромі лену в Ревалі нагромаджені у великім числі инші російські сирівці, котрих таку сильну потребу відчуває західна Европа.

Лонґе про англійську Робітничу Партію.

ПАРИЖ, 16. липня. — Відомий французький соціяліст Жан Лонґе, який повернув зі зїзду британської робітничої партії в Скарборо, сказав кореспондентови нюйорської соціялістичної ґазети "Кол" Роману, слідуюче:

В англійській робітничій партії є сильна течія за розривом з II. Інтернаціоналом і переміною Інтернаціоналу. Але провідники сеї течії стрічають перепони зі сторони крайних лівих членів британської соціялістичної партії, котрі заявляють: "Або III. Інтернаціонал зі всіма його домаганями, або нічого".

Убили за тиждень 11 поліцманів.

БЕЛФЕСТ, 20. липня. — Одинайцять членів королівської ірляндської поліції застрілено між 11 і 19 липня, а зі спаленем нині судового будинку в Кардоно се вже третий судовий будинок в Норт Донеґал, що зістав спалений в однім тижні.

Паленем сих судових будинків хотять не допустити до розправи над Джозефом О' Догертим, син-фейнерським членом парляменту, котрого оскаржуєть ся за збиране підписів для "Dail Eireann", ірляндського республиканського парляменту.

Представники італійських соціялістів в Празі.

Дня 18. червня приїхали до Праги представники італійського пролетаріяту з Триесту, редактор "Lavoratore" Ребена і Капон, секретар профес. орґанізації зелізничників. Вони приїхали до головної управи чеської соц. дем. партії з жаданем дістати запоруку, що транспорти сибірських чехословацьких леґіонерів не будуть в ніякому випадку висилані на фронт проти совітської Росії. Останній транспорт, що приїхав до Триесту, стрінув ся з ворожим захованем тамошнього робітництва, що жадало розоруженя усіх леґіонерів. Управа чеської партії дала італійським товаришам жадану писемну запоруку.

Хочуть мира з иншими народами.

МОСКВА, 13 липня. — Виконавчий Комітет Совітів одобрив резолюцію в справі заграничної політики, ціль котрої — заключене мира з иншими народами.

Сю резолюцію предложив Чічерін на мітінґу, в котрім брали участь делеґати зі всіх кінців світа, з'їхавші ся на конґрес III. Інтернаціоналу.

"Совітська Росія, — говорить ся в резолюції, — стремить до мира і до нормальних торговельних зносин зі всіма народами".

Проф. Ломоносов їде до Швеції.

ШТОКГОЛЬМ, 13. липня. — "Гандель Ністер" доносить, що Чічерін звернув ся до шведського правительства з просьбою впустити до Швеції совітського комісара комунікації Ломоносова. Цілию його виїзду є доповнене угоди відносно достарчуваня до Росії льокомотив і навязаня зносин між Москвою, Красіном і Літвіновим. У відповідь Чічерінові шведський міністер вказав на угоду з Красіном, на підставі котрої російським делеґатам дозволений вступ до Швеції під услівем, що шведській делеґації буде вільний доступ до Росії.

Постанови конґресу комуністів в Москві.

На міжнародному конґресі комуністів в Москві взяли участь попри Росіянів також і представники Франції, Болгарії, Швайцарії, Італії і Угорщини. Основою резолюції конґресу є те, що всі партії злучені в III. Інтернаціоналі повинні відділити ся від партій, що належать до II. Інтернаціоналу і від тих, що з другого виступили, а до третого ще не рішили ся вступити. Кінцевий уступ резолюції говорить про необхідність скріпленя по всіх державах аґітації в справі мира з Росією.

Еспанська комісія виїздить до Росії.

Еспанська комісія, зложена з представників уряду, робітників і працьодавців вибираєть ся до совітської Росії для провіреня соціяльного, політичного і економічного положеня совітської републики.

В ІРЛЯНДІЇ.

КОРК, 20. липня. — В місті панує терор, Син Фейнери і британське військо ведуть війну на вулицях міста. Двох людий убито, а ранено більше сотки. Син Фейнери уживають підїздової тактики.

Військо зачало стріляти з патролюючих опанцированих возів і автомобілів і се спричинило велике замішене. Перестрашені жінки і діти утікали до найблищих домів або по бічних вулицях. Охотнича патруля поспішила їм на поміч, але запізно, бо кілька молодих дівчат і жовнірів вже лежали покаліченими на бруку. Цивільне населене, як говорить донесене, кинуло девять бомб і висадило в повітре два патролючі вози з військом. По півночи стрілянина утихла і військо завело спокій, хоч поодинокі стріли чути було щей по півночи.

ЛИМЕРИК, 20. липня. — Дж. Мастерсон зістав убитий з руки Син Фейнера в нинішнім заворушеню. Військови удало ся завести спокій.

БЕЛФЕСТ, 19. липня. — Найсмілійшого рабунку на почтовий поїзд доконано нині по півночі, коли сто людий спинило потяг в дорозі з Дубліну і Белфесту до Лондондери. Всіх службовців виведено з возів і під дулами пістолів приглядались вони, як Ірляндці роздирали почтові міхи і забирали почту.

Коло Милтавн-Малбей узброєні люди збудували вал в поперек зелізничого шляху, спинили потяг і забрали документи з почтових міхів.

Зменшене вивозу з Америки до Італії.

РИМ, 14. липня. — В наслідок дуже низького курсу італійських гроший в порівнаню з американськими, майже всі купці відмовляють ся привозити товари із Злучених Держав. Вже через три місяці вивіз товарів з Америки до Італії (з винятком таких необхідних продуктів як вата, нафта і вуголь) майже приостановлений. Се майже рівнаєть ся бойкотові американських товарів.

Склад теперішного канадійського кабінету.

ОТТАВА, — 14. липня зістав заприсяжений цілий кабінет Гон. Артура Міена. В склад кабінету входять два нові міністри, Меккорді і Віґмор, а всі прочі ті самі, котрі перед кількома днями були зрезиґновані і котрих Міен назад покликав до повненя служби. Кабінет зложений так:

Гон. Артур Міен, премієр і державний секретар заграничних справ.

Гон. І. А. Калдер, президент ради і міністер іміґрації і кольонізації.

Сер Дж. Фостер, мін. торговлі і промислу.

Сер Джеймс Ловгід, мін. внутрішних справ і ґенеральний суперінтендент індіянських справ.

Сер Генрі Дрейтон, мін. фінансів.

Гон. Гю Ґотри, мін. міліції.

Гон. А. Л. Сифтон, державний секртар.

Гон. Др. Рід, мін. зелізниць і каналів.

Сенатор Робертсон, міністер праці.

Гон. С. С. Балентайн, мін. маринарки, риболовства і мореплавства.

Ф. Б. Меккорді, мін. публичних робіт.

Гон. С. І. Догерти, мін. справедливости.

Сенатор Блондін, мін. почт.

Др. Ф. Ф. Талмі, мін. рільництва.

Гон. Р. В. Вигмор, мін, цла і домашного податку.

Сед Едвард Кемп і Гон. Е. К. Спіней, мін. без портфелю.

ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ НА ЛИТВІ.

(За "Впередом".)

На скрайній лівиці засідають на Литві, як і всюда, комуністи. Невеличкий, що правда, гурток, приневолений вести нелеґальну роботу і гонений на кождому кроці, одначе рухливий. Найбільше приклонників має серед міського пролетаріяту.

Далі йдуть ліві соціялреволюціонери під пров. Пушкевича, б. посла до державної думи: та ґрупа пропагує радянську форму влади, диктатуру пролетаріяту і переходовий терор. Праця есерів теж нелеґальна; вибори до литовської конституанти вони бойкотували, одначе перевели одного свойого кандидата.

Поважну ґрупу становить литовська соціялдемократія, яка стоїть на ґрунті марксізму і в тактиці взоруєть ся на соціялістичних партіях західної Европи. При виборах до сойму здобули литовські соціялдемократи 90,000 голосів і перевели 12 кандидатів.

Народні соціялісти (польські Туготовці) кооперують з селянським союзом і в соймі здобули 29 мандатів.

Прочі партії, се скрайна правиця: християнські демократи, федерація праці (жовта орґанізація) і союз сільських власників. Бльок тих партій виступив солідарно у виборчій акції і на загальне число 112 послів, здобув 59 мандатів. По біду правих треба пояснювати тим, що ті партії мали велику поміч. Клер переводив аґітацію дуже солідно і ріжними небесними карами відстрашував виборців і перетягав на свою сторону. Те саме робив міністер внутрішних справ а поліція дістала приказ зривати усі виборчі афіші лівих. Комбінація виборчих округів була так хитро переведена, що мусіла вийти на шкоду соціялістів.

Поза соймом є ще дві ґрупи, ліберальної інтеліґенції а саме "Пажанґа" (Поступ) з Ічасом на чолі і "Сантара" (Зединене) під проводом Леоніса.

В ОБОРОНІ НАШИХ ТОВАРИШІВ.

Заходом Робітничого Оборончого Комітету відбув ся в неділю 18. липня в Вікторія Парку в Вінніпеґу мітінґ протесту проти надужитя вуглевих маґнатів естеванського дистрікту в Саскачевані. Предсідателював Ф. Диксон.

Товариші Катрел і Вудсворт, котрі що тільки повернули з Тейлортону представили зібраним надужитя вуглевих компаній, які при помочи ріжних відділів поліції загрожують житю їхніх робітників-майнерів і горожан сего краю. Бурливий крик зібраних на вічу — ганьба, ганьба тиранам, — найкраще вказував на гнів народа.

Принято одноголосно резолюцію Бейлея, парляментарного посла, що ми, присутні на мітінґу, даємо майнерам нашу матеріяльну і моральну поміч та постановляємо познакомити як найширший загал населеня про надужитя властителів копалень в згаданій місцевости.

Вибрано рівнож комітет, котрий має заняти ся розслідженем справи та потягнути вуглевих маґнатів до судової відвічальности. До комітету вибрано Диксона, Вудсворта і Катреля.

Тов. Вудсворт заявив рівнож, що він тільки що повернув з західно-північної Канади та що деревні і конструкційні робітники Одної Великої Юнії є там найкраще зорґанізовані. Також північно-західні рибаки почали орґанізуватись і вступати до Одної Великої Юнії.

Мітінґ закінчив ся оплесками і окликами робітників.

П. Ґ. А.

P. S.

До офісу Деревних і Конструкційних робітників О. В. Ю. в Вінніпеґу надійшла вістка, що компанія підприняла дуже строгі кроки, щоби прогнати майнерів з їхніх домів.

Товариші робітники! Се вимагає нашої помочі! Ми не сміємо засипляти справи! Всяку грошеву поміч прошу надсилати до дистріктового офісу Д. Ф. і К. робітників О. В. Ю. на адресу:

P. G. Anderson
196 Henry Ave E.,
Winnipeg, Man.

ПРОСЬБА О ПОМОЧ.

Гамілтон, Онт.

Дорогі Товариші Робітники!

Прибувши до Канади зараз перед війною, я, не знаючи анґлійської мови і ледви заробляючи на прожите, зістав арештований і забраний в полон, де я пересидів через 27 місяців. Вийшовши з полону, я прибув до Салт Сейнт Мері, де працював через якийсь час і був членом У. С. Д. П. Коли розбили партію, я переїхав до Гамілтону і тут прийшовши одного разу з роботи, хотів запалити в своїй кімнаті газ, щоби обігріти ся. Наступила експльозія ґазу і я зістав тяжко попечений. Після трох місяців в шпитали, я зістав цілком не здібний до праці. Останні центи розійшли ся, і тепере моя одинока надія на вас товариші робітники. Ви знаєте, що в теперішнім капіталістичнім ладі, каліка мусить або умерти голодовою смертию або жебрати. Тому дорогі товариші, я звертаю ся до вас за помочю. Не відмовте мені в моїм тяжкім положеню. Я вірю, що Ред. "Укр. Роб. Вістий" не відмовить мені оповістити на сторінках нашої часописі імена жертводавців. Жертви прошу слати через адресу товариства "Дзвін" на імя:

Luka Ogrodnyk,
c/o "Dzvin",
213 James St. N., Hamilton, Ont.

ПОТРІБНО

вправної стенографки до офісу Одної Великої Юнії, котра могла би також перекладати з анґлійської мови на українську.

Зголошуватись до:

196 Henry Ave. E.
Телефон: A 9539.

ПОШУКУЮ

в важній старокраєвій справі Адама Мариновича, з Черновець, Буковина. Прошу писати до:

Mike Bobek
160 Olymphia Cass. Ave.
(47) **Detroit, Mich.**

ПОШУКУЮ

свого шваґра Павла Боднара, з села Білобожниця, повіт Чортків. Перебував найбільше в Едмонтоні. Працював також в майнах коло Едмонтону. Маю для него лист з старого краю. Хто би знав про него або він сам, прошу написати на слідуючу адресу:

J. Stawnyczyj
2117 Shaw St.
(46) **Regina, Sask.**

ПОШУКУЮ

свою жену Анну Зазулю (Хмелева) з села Трибуховець, повіт Бучач, Галичина. Кілька тижнів тому назад лишила мене і виїхала до Форт Вілїям. Бажаю, щоби вона вернула до мене. Хто би про ню знав або вона сама нехай зголосить ся на понизшу адресу:

On. Zazula
Box 125
Portage la Prairie, Man.

ПОШУКУЮ

своїх краянів Федора Ґораша і Дмитра Кибіча, з села Княжа, повіт Залуче, Галичина. Перший перебував давнійше в Ванкувер, а другий на Brule Mines, Alta. Хтоби знав про них, т. є. їх місце побуту, прошу написати на адресу:

Peter Pawluk
Box 25
(48) **Hillcrest Mines, Alta.**

ШУКАЮ

брата Николи Куровського, з Шіго, Саск. Минувшої зими мав бути в Саскатуні, Саск. Хто би про него знав, зволить написати на низше подану адресу, а дістане нагороду:

John Kuprowski
(47) **Sheho, Sask.**

Товариші! Відновляйте передплату. Ширіть "Українські Робітничі Вісти". Збирайте фонд на свою робітничу часопись.

ПОШУКУЮ

свого шваґра Гриця Янців і товариша Андрія Катрич, з села Гарасимів, повіт Городенка. Перший перебував десь в Манітобі а другий в Алберті. Хто би про них знав або вони самі, прошу написати на понизшу адресу:

Maksym Czelak
Box 133
(47) **Alyox, B. C.**

ПОШУКУЮ

своїх краянів Василя Онищука, Дмитра Серну і Андрія Іличука, з села Реваківці, повіт Кіцмань, Буковина. Хто би про них знав або вони самі, прошу зголоситись на слідуючу адресу:

Nicholas Trufen
1951 Tarnow St.
(47) **Detroit, Mich.**

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі товариша Тодира Боднарука. Перед двома роками виїхав з Монтреалу і має перебувати десь в Злучених Державах. Хто знає його адресу або він самий, прошу написати до:

Todyr Kryczun
84 S. Howard St.
(47) **Akron, Ohio.**

ПОШУКУЮ

свого брата Н. Колодрубського, котрий 6 літ назад перебував в Саскачевані. Хто би про него знав або він сам, прошу зголоситись на понизшу адресу:

John Kolodrubski
(50) **Palliser, B. C.**

ШУКАЮ

в важній справі свого краяна Я. Граб чак, родом з Синькова, повіт Заліщики, Галичина. Має перебувати десь в околиці Судбур. Прошу зголоситись як найскорше на адресу:

J. W. Toffan
(47) **Northpines, Ont.**

УКРАЇНСЬКА БЛЯХАРНЯ

Направляємо старі форнеси і вставляємо нові. Єсли Ваш форнес не гріє в котрійсь кімнаті, дайте нам знати. Робимо також ринви (пайпи) і другі бляхарські роботи. Направляємо до автомобілів радієйтори, крила (фендерс) і верхи.

Памятайте адресу:

184 JAMES ST., . Тел. A 9797.
Г. Граждан.

ПРОДАЄМО БРИТВИ

"King Cutter" німецького виробу з Солінґен тільки по $5.50 і "Edelweiss" по $6.50. Хто хоче купити, тому даємо кожду бритву на трийцять днів для проби без жадного кошту. Коли будете не вдоволені, звертаємо гроші. Продаємо рівнож паски до заправлюваня бритов і инші барберські прибори. За все ґарантуємо.

Замовленя принимаємо також з провінції.

J. SHASTAL
142 Higgins Ave.,
Winnipeg, Man.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

"МОЛОТ"

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — $2.00 нарік, 10 цнт. поодиноке число.

"MOLOT"

414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

"УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ"

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ В АМЕРИЦІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміґрації в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ:

На рік $9.00
На пів року $4.50
На три місяці $2.50

Передплату шліть, або по оказове число пишіть на адресу:

Ukrainski Shchodenni Visty

502 EAST 11-th STR. — — — — — — — — — NEW YORK, N. Y.